

тенъ директоръ на „Глазбена матица“, по-късно — и директоръ на нейната школа, която той издига на завидна висота, а после възведена въ консерватория. — Х. е учител на много музикални педагози и солисти, а съ хора на „Глазбена матица“, доведенъ подъ негово диригентство до голъма висота, е пропагандиралъ пѣсенята на южнитѣ славяни. Хармонизиралъ е словашки народни пѣсни и стари духовни пѣсни — по много успѣшенъ начинъ.

Хубай, Йенъ — Hubay, Jenő — виденъ унгарски цигуларъ-виртуозъ



Йено Хубай

и даровитъ компонистъ, род. 15 септ. 1858 въ Буда-пеща, ученикъ на баща си (Карлъ Х., род. 1 юли 1828 въ Варшава, умр. 20 дек. 1885 въ Б.-пеща, професоръ по цигулка въ Буда-пещенската (авторъ на 4 опери) и на Йоахимъ въ Берлинъ; концертиралъ въ Унгария, Парижъ, Алжиръ и др. 1882—86 професоръ по цигулка въ Брюкселската консерватория, следъ това въ Буда-пещенската академия, на която отъ 1919 е директоръ, и където възпитава цѣла редица видни цигулари, между които: Сигети, Вечей, Ерна Рубинщайнъ, Керекшарто и др., и

на младия нашъ цигуларъ Борисъ Янковъ. Композиции: 4 симфонии (третата — *Vita Nuova* или „Дантева симфония“, четвъртата „Петьофи“ — и дветѣ за соли, хоръ, оркестръ и органъ, и една сюита); вариации върху една унгарска тема съ оркестръ, сюита (съ оркестръ), „Концертни етюди“, „Атаиръ“, 10 пиеси съ пиано, „Сцени Чардашъ“ съ пиано или оркестръ (14 опуса) за цигулка, „Романтична соната“ и „Живота на цвѣтата“ — за цигулка, концерт-щюкъ за виола или виолончелъ, оперитѣ: „Алиеоноръ“, „Строителъ-цигуларъ отъ Кремона“ и „Мъхестата розичка“, мелодрамата „Юдитъ Симонъ“, опера „Маската“, хорови и солови пѣсни. Квартетътъ: Х., Поперъ, Херцфелдъ, Серми. бѣ единъ отъ именититѣ камерни ансамбли.

Хуберманъ, Брониславъ — Hubermann, Bronislaw — отличенъ полски цигуларъ, род. 19 дек. 1882 въ Чен-тохова при Варшава, училъ тамъ при Михаловичъ, въ Парижъ — при



Брониславъ Хуберманъ

Лото и въ Берлинъ — при Йоахимъ, следъ което започва неговата блѣскава кариера, като единъ отъ най-прославенитѣ цигулари на съвре-